

Передплата

за «РУСЛАНА» вкисити:
в Австрії:

в чий рік . . . 30 пер.
в пів року . . . 16 пер.
в чверть року . . . 5 пер.
в місяць . . . 1-70 пер.

За границю:

в чий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
в пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Посилкою чекю по 10 сот.

РУСЛАН

«Варши ми очі і душу ми варши: а не возьмеш милости і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових писальнів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свята о 5^{1/2} год. неполюдни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Харунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене.— Рекламациі неопечатаніє вільні від порта.— Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Славянський зїзд.

(+) Одеский професор Борзенко, бувший літом на злеті Соколів в Празі, так одушевив ся всеславянською любовю, що написав до міністра-президента Столипіна лист і обіцяв жертвувати 100.000 рублів, щоби відсотки сеї фондації обертали на устроюваня славянських зїздів. Столипін відповів, що прийме сю фундацію, наколи зїзди мати будуть культурний і добродійний характер. Вість про сю жертволюбність Борзенка викликала великий шум в слав. дневникарстві, котре переважно прихильно віднесло ся до справи зїздів. Особливо радо повитали сю гадку москвофільські Narodni Listy а також наш «Галічанін». Навіть деякі польські дневники роздратовані прускою політикою протипольскою почали трубіти у всеславянську дуду, хоч недавно все ще голосили: „my nie Slowianie, my Polacy!“ Тимчасом крайні російські дневники відозвали ся легковажно про такий зїзд всеславянський, а конст. демократичні дневники назвали се плястром, який має відтягнути увагу від внутрішньої реакції в Росії. «Русск. Знамя» знов відозвало ся проти зїзду в Росії, бо се заострило би внутр. розлад, а Славяни почнуть домагати ся автономії для „привислянських губерній“.

Невдоволений відповідю Столипіна проф. Борзенко не зложив до банку обіцяних грошей, але звернув ся до ріжних інституцій о почин до такого зїзду. Найшов ся зараз відомий загально Вергун, котрий в «Клубі суспільних діячів» в Петербурзі радив утворити організаційний комітет, але наради над тою справою розплили ся в клубі в одах на честь «Славянського благотворит. Общества».

Тимчасом петербурска рада мійска вислала генерала Владімірова до Праги, щоби завіз Соколам чеським дариміста. В Празі знов виявило ся під впливом німецько-чеського розятрення велике одушевленя для Росії, якому дав вираз п. Герольд, а навіть в австр. держ. раді під проводом по москвофільски настроєного д-ра Крамаржа відбули ся збори, на котрих зазначено потребу взаїмного зближеня Славян на демократ. основах окликів рівности, братерства і свободи, що змаганя Славян не полишають підвалин єствуючих держав. Відтак поручено д-рови Крамаржови довести чимскорше до скликаня славянського конгресу. Чехам розходить ся головно о приєднаня Поляків для сеї ідеї, що з огляду на пруску політику видає ся їм можливим.

Одначе „Новое Время“, котре вправді признало, що будоване славянської взаїмности на етичній засаді релігійної єдности було би невідповідне часови, а вистарчає „свідомість племінної спільности“, з другого боку облило зимною водою Поляків, вказуючи на те, що «від них буде зависіти вибір собі ролі щирих синів, а не злобних пасербів Славян». Після того можна сумнівати ся, чи взаїмнини між Поляками а Москалями уложать ся так, щоби й представники Поляків явили ся на такім конгресі. Пропасть же за велика, щоби мимо антагонізму до Прус, так легко дало ся її вирівнати.

Ми не перечимо, що такий зїзд славянський міг би мати велике значінє. Алеж на нашу думку, пора ще не наспіла, щоби він міг видати справдепні користи. Ще потреба крім того також вирівнаня відносин між Москалями а Українцями, між Поляками а Русинами, між Хорватами а Сербями а навіть між Поляками а Чехами (Шлеск). Поки се не буде переведене, скінчить ся все на шумних промовах без висліду, як неоден вже подібний зїзд.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

З нагоди недалекого ювілею 60-літнього володарства цісаря Франц Йосфа прибудуть німецькі союзні князі з цісарем Вільгельмом до Відня, щоби зложити нашому монарсі ювілейні бажаня і чолобитню. Якнебудь вість сю нами вже давнійше подану заперечувано, запевняє N. fr. Presse, що сей зїзд є вже справою нарешті постановленою на день 7. мая. В тій цілі роблять на цісарскім дворі великі приготуваня, а також всі архієпископи і архієпископ Габсбургского дому зїдуть ся до Відня, щоби витати німецьких гостей. Іменем всіх союзних князів німецьких має промовляти цісар Вільгельм.

Коли на цісарскім дворі роблять такі приготуваня до сего обходу, коли також сам Відень 22. мая устроює перед Шенбрунським замком похід і співацькі пописи 80.000 дітвй шкільних, німецько-чеські взаїмнини так розятрують ся, що чеські сторонництва з огляду на неприязне становище Німців супроти вистав театральних, які мали відбути ся з нагоди ювілею цісарского у Відні в усіх славянських язиках, отже й в чеськім, видадуть відозву, щоби Чехи у Відні здержали ся від учаси в ювілейних торжествах.

Людвонці вступили до польского кола, а третим віцепрезесом вибрано їх провідника п. Стапінського.

Угорський сойм ухвалив о-

станні параграфи нового регуляміну і після того сесию зачинено. Budapesti Napl звїщає, що Кошут на недавнім послуханю у монарха заявив, що независимці згодять ся на підвишенє плат військовим і на підвишенє побору новобранців, наколи одержать запоруку, що після теперішнього переходового стану буде покликане до керми державної міністерство з сторонництва независимців на случай, коли оно мати буде більшість в соймі. На сю предлогу монарх не дав зараз відповіді, одначе сю справу має полагодити бар. Еренталь, що виїхав до Пешту. N. W. Journal звїщає, що монарх в засаді не є противний сему, щоби коаліційне міністерство Векерлього було заступлене міністерством независимців з Кошутом на чолі, одначе сему противить ся наслідник престолоа. Ся вість видає ся неімовірною тим більше, що N. W. Journal не зачисляє ся до дневників добре поінформованих а основує свої вісти на здогадах. Вжеж відомо, що коаліційне міністерство, обнимаючи керму державну перед двома роками, зобовязало ся перед монархом ввєсти виборчу реформу. Після всякої імовірности отже відповідь, яку бар. Еренталь повіз до Пешту, буде звучала, як ми се вже зазначили: передовім виборча реформа!

Заграниця.

Кн. Микола Черногорский гостює в Петербурзі, де вго в часі приїзду повитав в. кн. Миколай. В честь Черногорского князя відбув ся в Царскім Селі великий обід, на котрім цар виголосив промову і вказав на те, що спорідненє княжого дому з царским тісно зєднать з Росією спільністю віри і племінности. А історична приязнь ся ще більше скріпить ся між Росією а Черногорою теперішнім побутом князя.

Тимчасом, коли Черногорский князь гостює в Петербурзі, вго сусід король сербский Петро не виходить з клопотів. В Білгороді настало подвійне пересилєне наслідком острого становища, яке заняла опозиция супроти правительства Пасича як і сторонництв супроти себе. Опозиция домагає ся розвязаня скупштини і відданя керми державної підчас виборів коаліційному міністерству, бо лише коаліційне правительство може запоручити свободу виборів. Відмовою бюджетової провізорії на цвітень з боку опозиції виключена можливість парламентарної полагоди бюджету і розвязаня скупштини стало неминучим, позаяк опозиция не годить ся також на відроченє скупштини. До такого заострення в Сербії довів міністер-президент Пасич, котрий править по диктаторски і мріє про велику Сербію та розвів агітацію і в Боснії, а король Петро є справдепним вго вязнем в конаку, відокремлений від світа і родини, без власної волі. Пасич домагає ся від короля розвязаня скупштини або відпустки, одначе король боїть ся заворушеня в краю наслідком виборів і не знає, що вибрати, чи боротьбу з краєм, в котрім

уже лунають оклики і геть з Караджорджевичами! — чи боротьбу з королеубийниками. Правит. сторонництво не згодило ся на утворення коаліційного міністерства. Сербія опинила ся отже посеред великого пересилена. Імовірно буде зреконструоване міністерство Пасича, під проводом Никовича, міністра ісповідань.

Російський міністер внутр. справ звернувся до балтійського генерал-губернатора з письмом такого самого змісту як виданий обіжник до губернатора Польщі в цілі обсади урядів в пограничних краях корінними російськими людьми. Потверджує се урядова «Россія», доказуючи, що пограничні краї повинні бути з'єдинені з центральною владою людьми знаними з «іскренного патріотизму».

На се замічає німецька St. Petersburg Ztg, що годі зрозуміти, як така політика може розбудити патріотизм. Лише сей, що в найтіснішій кружці родинім на рідній землі може трудити ся для держави, може бути патріотом і відчувати вдяку для держави. Так було перше в балтійських краях, а обрусительна політика відчинила двері для апостолів міжнародної соціал-демократії. Відбираючи населенням краю спромогу служити ближній вітчизні, підкопує ся також здоровий, природний патріотизм.

В петербургській думі розведено недавно розправу про віроісповідні питання при бюджеті сьв. Синоду. Оберпрокурор синоду Ізвольський доказував, що православна церква повинна задержати самостійне становище і нерозпливати ся в державности, а се висловив з огляду на те, що думська комісія бюджетова домагає ся контролю над егатом синоду, позаяк господарка фінансова дійшла в синоді до того, що між иншим мільон франків, жертвованих за Олександра III бар. Гіршом на церковно-приходські школи, ще з без сліду. В розправі доволі спокійній і річевій всі бесідники домагали ся церковного собору, а на контролю над бюджетом синоду згоджували ся і октобристи. Пристрасть виявила ся аж тоді, коли заговорив посол з Сідлеччини Димша і вказав на те, що в Холмщині особливо надає ся правосл. церкві політичне значіння. В Холмщині одна парафія припадає на 1289 православних, а в парохії, де є ледво кількадесят душ і сьвященники не маючи душпастирських занять ведуть пропаганду політичну. — Рівнож таку саму пропаганду ведуть і церковно-приходські школи закладами особливо в місцях, де живе мішане в реліг. згляді населення, де єсть багато ще т. зв. «унертих» уніятів, котрих не годилоб ся так звати від часу толеранційного маніфесту. Се викликало острій напади з правиці, розярений Пуришкевич вилетів в салі і не вернув аж до кінця виводів, а холмський владика Евлогій, котрий надумав ся відповідати Димші аж при подрібній розправі, опинив ся в немилім положеню, бо президент думи Хомяков був приневолений безнастанно взивати єго, щоби промовляв „до річи“.

В Лісбоні проголошено військову диктатуру. Ув'язнено кількох осіб і уміщено в твердні, та побрлено всякі заходи для безпечности. Монархічна концентрація при виборах осягнула значну перевагу. Але минушого вівторка прибуло до Мадриту багато підозрілих осіб з передмість і сусідних громад для грабованя на случай розрухів. Напали они склепи з дорогами товаришами, але поліція в часті ув'язнала їх, в часті розігнала.

Дописуватель париского Tempsa розмовляв в Хінах з визначним революційником Супом, котрий впевняв єго, що революція наміряє усунути з престоло династію, яка довела Хіна до занепаду і пониження. Революційники хотять з Хін

утворити новітню державу а в тім посягають їм Англія, Америка, Франція і Японія, а може й Німеччина. Одначе сили революційників не вистарчають. В боротьбі з мандаринською машиною можуть они числити лише на тайні хінські союзи. Населення осьвідомлює ся по мало, зневіра до манджурскої династії росте.

Державна рада.

На вчорашнім засіданю вніс др. Трильовський інтерпеляцію в справі переслідованя «Січій» в Галичині, др. Олєсницький о зачисленя Скольбого до висп. актив. додатку, др. К. Левицкий в справі обезпеченя на старість рільних робітників і дрібних хліборобів, а також в справі заборони руск. товариства „Провидія“, Петрицкий в справі поступованя надінектора Пясецького в дирекції заліз. в Станиславові, Корощец в справі усуненя проф. Вармунда з катедри канон. права. Відтак приступила палата до розправи дальшої про міністерство робіт. Промовляли пп. Зільберер (христ. сусп.), Гінтер (нім. пост.), Гостінчар (слов. христ. сусп.), відтак Чех Кафтан зазначив, що нове міністерство повинно мати технічний характер і домагав ся утвореня кравчих дирекцій будівництва яко другої інстанції і технічн. ради прибічної та міністерства сусп. політичних і промислових справ і обезпечень робітників і хліборобів на старість. Пос. Ствєртня побоює ся, що в повім міністерстві задля приділеня єму ріжних справ настане замішанє, а затим піде отяжілість в будівельних справах. Указує при тім на забавне справи будови доріг водних в міністерстві торгівлі і домагає ся прискореня будови каналу Відень-Краків. Дальше виказував потребу відданя в новім міністерстві окремії секції надземних будівель доріг і мостів, а инший будівель водних. Промислові школи повинні остати при міністерстві просьвіти. По замкненю розправи промовляв генер. бесідник за п. Станєк (чеськ. хлібор.) і заявив, що єго сторонництво буде голосувати за внесенєм, бо утворенєм нового міністерства довершено розділ роботи. Домагав ся управління копалень угля і осуджував поступок міністра Пешки, котрий прилучив ся до ухвал «девятик» проти чеського театру у Відні, генер. бесідник проти Зайц (соц.) в засадничо за новим міністерством, але проти хаотичного складу єго ділів і проти самого міністра. По спростованях ухвалено закон в трех читанях.

На вчорашнім тайнім засіданю пос. палати домагали ся соц. демократи відчитаня цілої брошури Вармунда. Проти того виступили Морсей і Паттай (христ. сусп.). Сей останній різко виступив проти Гокка, котрий яко член адміністр. трибуналу вносить інтерпеляції, які мають метою підступним способом унеможливити спосіб вироків инших трибуналів. Коли президент на домаганя соц. демократів велів відчитувати брошуру, п. Гок підняв ся посередництва і пояснив внескодавцям, що се відчитуванє є мукою для всіх сторонництв і соц. демократи відступили від відчитуваня решти брошури. По 3-годиннім тайнім засіданю почало ся знов явне. На внесенє о. Давидяка а слідуєче засіданє назначено на 30. цвітня. Віцепрез. Жачек зачинив засіданє висловивши послам великодні бажаня.

Підчас голосованя над наглим внесенєм про міністерство робіт в четвер вийшли послі руского клубу з салі, московський клуб голосував за законом.

Др. Евген Левицкий взяв назад нагле своє язикове внесенє, а також инші нагли внесеня, які приготовав, позаяк міністер-президент бар. Бек запевнив руский клуб, що введе в житє приреченя дані рускому клубови.

Анатоль Вахнянин.

Спомини з життя.

(Дальше).

З сего часу Русь галицька таки дуже виразно поділила ся на два табори національно-політичні. Тут мушу провирити, що Павликів та Шараневич одушевляли ся в часі розправ анкетових нашими внесеннями та проектами до закону національного. Они чули потребу скріпленя нашого елементу. Павликів в приватних розговорах зі мною був навіть досить щирим народовцем. Він розумів, що треба використати хвилину та згодив ся навіть на мій проект, щоби Львовяни дали почин до засновин першого політичного товариства „Руської Ради“, що мала нас на вні репрезентувати. В часі засідань «угодової анкети» я виробив навіть статут для сего проектованого політичного товариства і ми позбиравши людей зішли ся вже були в малій салі „Нар Дому“, щоби прийняти сей статут та вислати єго до одобреня кравчими властями. Та знов склало ся лихо, придумане хитро „твердяками“. На зборах мав проводити крилош. Кульчицкий. Він явив ся в салі, однакож побачивши, що наших є більше, чим мертвих «Словістів», заявив, що з поліції не прийшло ще призволенє на збори, хоч се була сьвідомо лож, яку ми сейчас провирили. Тверді симчасом сконсолідували ся і на других зборах вибрали вже свій виділ, а товариство назвали „Руською Радою“. Тоді кинули ся ми до Перемишля і там при помочи крил. Григ. Пашкевича і б. січовика Шеховича засновали „Народну Раду“ яко антідотум проти «Руської Ради». Мене вислано тоді до Перемишля та і діло повело ся добре.

„Правда“, що виходила у Львові яко літературний тижневник, не була в силі заступати наші національно-політичні інтереси та простувати ті всі клевети, які Дідицький враз з Плоцанським кидали на народсців. Нас осуджено за рьяних польонофілів, какографів, зрадників Руси сьвятої і т. д. Провінцію баламучено на всі боки. Ми мусіли проте подбати о свій політичний орган, щоби інформувати провінцію про наші змаганя. Тоді за нашою спонуюкою рішив ся Юліян Лаврівський видавати двічі в тиждень «Основу» яко політичну часопись. Гроші на те мав він з т. зв. „рустикального Банку“, а редактором настановив Ксенофонта Климковича. До сего органу написав я і довшу статю під титулом: «До чого ми добороли ся?». В розправці сій, опертій на актах, я перевів доказ, що віденьське міністерство дурило і дурило наших політиків від часів Шмерлінга аж до 1868 р. та що руська політика вдовольалась через весь час лише писанєм пропамятних пьсьм до міністрів, а для народу руського реальних користей дуже мало зуміла придбати. Яхимович, Литвинович та Куземський служали вірно Німцям, надітали ся на Шмерлінга, відтак на Bürgerministerium Lasser-Giskra-Auersberg, а симчасом Голуховський з Земляковським повели діло так, що Русини опинили ся в дурнях. Поляки вправді абдикували з т. зв. «резолуцій галицького Союму», але одержали за те національні права в урядах і школі та загарбали для себе режим в Галичині. Не помогла нам і льояльність, яку політики наші в державній раді мали заєдно на устах, бо остаточно діла наших хитрих але перекхитрених Голуховським провідників руської політики вложили Поляки і міністерству як доказ в руки, що gros Галицької Руси також зітхає до національного, релігійного та державного

„обєднєня“ з Москвою. А зложили ся на сей доказ дїла такі, як і обрядєвщина, проголошенє адін народ від Карпат по Камчатку по Садовій та еміґрація католицких поїв до Холмщини, щоби єї оправославити. Трицять вісім доносів Голуховського до міністрів австрійських та до пісарської канцелярії та зручна політика польських менєрів політичних під проводом Флорка зробили се, що Відень пустив Русинів в „трубу“, що Земляковський зміг перєсвідчити Корону (як сам каже в своїх записках, виданих жевою по єго смерті), що в Галичині треба державі оперти ся не на хитрих Малоросах Дидицького, а на польськїм елементї, що обіняв ся стояти при Коронї (przy Tobie, Panie, stoimy i stać chcemy). Москвичі наші наварали пива, а Русь Галицька мала се пиво випити і не єго мабуть доси.

(Дальше буде)

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ

— **Калєндар.** В недїлю: руско-кат.: Івана Лїст.; римо-кат.: Юліяни. — В понедїлок: руско-кат.: Іпатія П.; римо-кат.: Юстина М. — Ві второк: руско-кат.: Марїї Єгип. Прп.; римо-кат.: Валєріяна М.

— **Конференція в справі руських шкільних підручників** відбула ся дня 9 го цвїтня 1908. року під проводом президента Ради шкільної краювої, дра Дембовського. В конференції, яка відбула ся в бюрі Ради шкільної краювої взяли участь: члєни ради шкільної о. пралат Білинський, радн. Бєрвїнський, проф. Студинський, дир. акад. гімн. Харкевич, професори Ілія Кокорудз, Остап Макарушка, др. Мох. Коцюба, Філарет Колєсса, Михайло Рибачек, др. Стефан Рудницький, др. Іван Копач, др. Володимир Левицький. Референтом був др. Тадей Левицький. Обговорювано передовсім акцію виданя сїх книжок, що мали би появити ся до 1. верєснє 1908 р., а в дальшїм рядї сїх підручників, що мали би вийти до 1. верєснє 1909 р. Члєни комісії висказали однодушно гадку, що з огляду на заповіджену реформу наукового пляну по середних школах належало би виждати з виданнєм нових підручників. На разї рішено сейчас взяти ся до виданя читанки для III. клєси середних шкіл і взорів поезїї і прози для V. клєси гімназїї, які найдуть ся в руках молодежи вже по феєриях. Дискусія була дуже жива. Взяти в нїї участь мало що не всі учасники конференції.

— **На будову руского театру у Львові** зібрано в сїчні с. р. 966 К 27 с., в лютім 1632 К 55 с., а в марцї 521 К 23 с. Загалом зібрано доси на ту цїль 203.351 К.

— **Нові суди в Галичині.** З Відня доносять, що міністерство скарбу згодило ся, удїляти потрібних фондів на утворенє окружних судів в Жовкві і в Ярославі.

— **Зі Старої Соли,** старосамбірського повіта, пишуть нам: Закладав тут одєн міщанин підвални під хату. По звичаю запросив свьязьєника, щоби поблагословив закладни. Свьязьєник прийшов, відправив відповідну молитву, пожелав щастя і відійшов. Та у нашого християнина нема нічого без почастунку. При християнах горівка, при шлюбї горівка, при похоронї горівка, при кунїї та продажи „литку“, то чомуж би не випити і при закладинах, та інших „оказиях“. Тому спросив господар судів на почастунок. Гості частувались та попили ся на добре і гейже показати якусь штуку. Двох з гостей Дуткевич, що недавно приїхав з Америки, та Бачинський почались закладати, хто кого подужє; той тому має записати цїлий свїй масток, котрий буде переможений. Почалась „глядяторська“ борба двох запитих сватів. Дуткевич побїдив а Бачинський зажурился, бо треба буде записати ма-

сток, тому вечером засїв собі на Дуткевича з орником від воза і так почастував Бачинського, що той упав на землю неживий. Збіглись люди, але не могли привести нещасливого до цїлковитої притомности. Лікар оглянув страшну рану в голові і не робив надїї на удержанє єго при житю. В станї непритомнім відлежав нещасливий кілька днів, а опісля відвезено єго до шпиталє. От такі то наслідки пиянєства. Свьязьєнство повинно всіми способами викорінювати сей блуд між народом. А способів на се має багато, як: не приймати таких до брацтва церковного, за кумів при крестї, не давати шлюбів з парадю, та не ховати їх з парадми, а се булоб пострахом для других. — *О. Г.*

— **Язва хрущів.** Намісництво видало, як що року, окружник до всіх повітів в Галичині, в яким звертає бачнїсть на язву хрущів, і взиває до нищеня їх. Про розміри язви хрущів мають староста предложити звіт намісництву.

— **Убийник цїсарєвої Єлисавети,** Люккенї, що попав в божевїльність, як доносять з Женєви, умирає на паралїж.

— **Розбїй на гладїїй дорозї.** З Мостиск доносять нам: Дня 27. марца поїхало двох господарів з Лїнини великої, старосамбірського повіта, на закупно коний до міста Мостиск. Се не подобалось мостискому гандляреви коний жидови, „Червоному Йоськови“, що они єму можуть робити конкуренцію і тому намовив він батярів мостиских, щоби їх побили. Селяни зрозумїли, що коло них щось недобре, тому повідомили о тїм поліцію та спитались, чи вільно їм в Мостисках купувати конї. Полїціант відповїв, що вільно, але лучше зроблять, як підуть собі з міста, бо тут хотять вас бити Оба брата Николай і Павло Винар пустились сейчас домів. За містом напало на них цїла шайка батярів і жидів і страшно їх побили. Одєн з селян дістав сїм дїр в голову. О тїй пригодї повідомлено пос. Скварка, котрий сейчас удав ся на місце розбою, забрав на фіру покалчєних і відвїз до суду а винних казав арештувати. От так збиткуєсь на біднім рускїм хлопї, хто хоче. За свої гроші не вільно єму нічо купити, бо на се треба призволеня жидів. Тепер най зрозумїє руский хчоп, хто єго „приятель“ і най годує дальше тїх „приятелїв“ своєю кервавицєю!

— **Нові антики у Львові.** Львів дістане в найближшїм часї нові 4 антики, а се: при горїшній ул. Личаківській, при ул. Бема, при ул. св. Зофїї і при ул. Замарстинівській. Намісництво надїлило концєсиями на ті антики довголітних фармацевтів львівських.

— **Посол до двох соймів.** Проф. львів. унїверс. др. Гальбан є послом до буковинського сойму і до галицького з міста Дрогобича. В тїй справї вели польскї дневники дискусію, чи проф. Гальбан може рївночасно сидїти на двох посольських стільцях. Виборча ординація про то нічого не рїшає, але рїшаючий голос мають виборці. Буковинскї Вірмено-Поляки, бїльші властителї, з рук яких дістав п. Гальбан посольський мандат, радили вже в тїй справї а остаточне рїшенє западе на зїдї тїх виборців при кїнци сєго місяця в Чернівцях.

— **Москвичі організують ся.** Майже в кождїм числї „Галичанїн“ взиває своїх одномишленників до бойкоту народних інституцій кредитових, промислових і торговельних і т. д. а до закладаня своїх того рода стоваришень. В останнім числї тогож органу якїсь безіменний „комитет“ накликає зва плота „русеконародное учительство“ до заложеня „русеконародного педагогического общества“ і гукнувши собі „долой рутєнєтво — да живїют Русь! вперед!“ заповідає віче учителїв у Львові 22. апрїля

— **Вибори до міської ради у Львові** доси скінчено обчислюване голосів в 5 сєлях, а се в I, II, III, V і VII. В тїх сєлях голосувало 4.419 виборців. Абсолютну бїльшість в тїх сєлях дістало 36 кандидатів на 6-літний час радних, а 3 на 3-літний. Вислїд скрутнїї з рєшти сєль може багато змінити дотєпер уложєну лісту вибраних радних. З поміж Русинів після дотєперішого вислїду скрутнїї ніхто не перейшов, навіть Павлишак і Макович, які

доси засїдали в міській ралї. Видко, що й ті, які самі їх помістили на лістї, потїм їх вичеркнули. За те можливо що на 3 літа буде вибраний Москвич др. Павєнцький. Новий курс польско-кацапської політики!

— **Уведєнє хлопця бандитами.** В Одєсі викрали в сїх днях незвіснї бандити сина бєгатої родини Манїєра, щоби під загрозою убийства дитини, зневолити батька до зложєня окупу Отець, щоби спасти сина, виплатив жаданих тисяч рублїв.

— **„Гогєнцєрн“ розбив ся.** До льондонських газєт доносять, що великїй пароплав нїмецького „Льойда“ „Гогєнцєрн“ розбив ся в дорозї з Александрїї до Марсилїї. Близших вістїй про катастрофу нема. Може бути се також жарт апрїлєвий, пушений в свїт проти нїмецького цїсаря Вільгельма, який на своїм яхтї „Гогєнцєрн“ виїхав на остров Корфу, що лежить в тїх сторонах, де мав розбити ся пароплав нїм. Льойда.

— **„Жидівське війско“.** „Гол. Моск.“ доносить, що російське міністерство війни задумє утворити чисто жидівскї полки, щоби жиди не могли вести революційної агїтації поміж християнськими салдатами. Цїкаво, що стало би ся з тими пейсатими полками на війнї?

— **Судові репрєсії в Росїї.** „Наша Газєта“ дає статистику судових репрєсій в справах революційї та опозицій за два місяці — з 1. сїчня до 29. лютого 1908 року. На смертну кару засуджено 417 осіб: в сїчні 179, в лютім 238; покарано смертю 198: у сїчні 84, у лютім 114. Смертну кару замїнено на каторгу 41 осіб. До інших кар за два місяці присуджено скїльки людий: 1) Каторга не вічна 438, каторга вічна 46. 2) Поселєнє 81. 3) Арештанскї ротї 143. 4) Дисциплїнарнї бат. 16 5) Тюрма 236. 6) Крїпость 252. 7) Арешт 69. Разом 1184. Окрім сєго в сїчні подано в суд на 16 редакторів опозиційних газєт і в лютім на 12. Адмінїстративно припинєно опозицій. газєт (і тижневників) у сїчні 18, у лютім 6; судом: у сїчні 2, у лютім 2; покарано, на підставї циркуляра 3. червня 1907 року, у сїчні 38 редакторів опозиційних газєт на 24.100 карб. та в лютім 15 редакторів на 9.300 карб. За рїжні політичнї справи судом покарано в сїчні та в лютім 13 депутатів першої, другої і трєтої думи. Синод позбавив Гр. Петрова свьязьєнства. Таким чином у сїчні та в лютім за революцію та опозицію покарано 1615 осіб. За сєй час було 7 судів за єврейскї погроми і покарано: арештанськими ротами 40 осіб, тюркою 65. На трох редакторів чорносотєнних газєт подано в суд адмінїстрацію; припинєно адмінїстративно одну чорносотєнну часонїсь; покарано 2 редакторів на 1500 карб.; до тюрми та до арешту присуджєно 3 редакторів на 4 місяці.

Оповідїстки.

— **Дальшїй репертуар руского театру в Тернополї.** (Сєля Міщанського Брацтва. Початок о год. 7½, вечером. Бїлетї продає ранше Народна Торговля, а від 5. год. вечером каса театру).

В недїлю дня 12. цвїтня „Сєред бурї“ історична драма зі співами в 5 дїях Бориса Грінченка.

Вї второк дня 14. цвїтня „Марї“ родинна драма в 3 дїях Генріха Ібсєна.

В сєреду дня 15. цвїтня „Рїздвяна нїч“ (Царицїні черєвички) опера в 4 дїях М. Лїсєнка.

В четєвр, пятнїцю і суботу представлєня не будє.

— **„Кара совїстї“** нар. драма в 5 д. Гр. Цєглинського будє виставлєна завтрїшньої недїлї в салї львів. „Сокола“ (ул. Руска 20). В антрактах грамофоновї продукції солїстів і хорів руского народного театру, які, гранї перед кількома місяцями, подобали ся були всім слухачам.

— **Театральний комїтет** для міста Львова, сповняючи бажанє многих патріотів, запрошує прихильників будови театру, що складалї на ту цїль свої жертви, на збори, які відбудуть ся в сєй понедїлок, 13. цвїтня, о 6. годїні вечером в салї „Рускої Бєсїди“ (Рїнок ч. 10). На дневнїм порядку будуть: 1) Звіт з дотєперїшої діяльности місцевого комїтєту

для міста Львова, 2) представлене всего нішнього стану театральних фондів. — За львівський місцевий комітет: о. Александр Стефанович.

— **Краєвий Союз кредитовий** у Львові прагає своїм членам, що 5% дивіденду від уділів за 1907. рік буде виплачувати до кінця 1908. року. Непіднята в сім часі дивіденда вістане дописана до уділів. — *Дирекція.*

— **З залізниць.** З днем 1. цвітня 1908. замкнено для руху товарового перестанок особовий і ладівню Тисовець, лежачий поміж стациями: Комарівці, Слободза і Панка на шляху вуковинських залізниць льокальних.

Наука, штука і література.

— „Економіст“. Останне число сего економічно-господарского місячника містить отсі статі: Про кооперативний рух в Росії. — Про забезпеченє худоби. — О кредиті парцеляційнім. — Біжучий рахунок — і інші дуже цінні статі. Шкода, що у нас на сю часопись так мало звертаєсь увага, про що свідчить невелике число єї передплатників. (Передплата вносить річно 5 К; адр.: Львів, Ринок 10).

Телеграми

з дня 11. цвітня.

Відень. З Будапешту доносять, що загальну бачність звертає обставина, що з міністром загран. справ бар. Еренталем прибули до Будапешту австро-угорський амбасадор в Царгороді Палавичіні і австро-угор. посол в Білгороді Форґач. Думають проте, що предметом нарад буде балканська справа, яку бар. Еренталь хоче обговорити також з угорским правительством. Угор. бюро коресп. заперечує сим чуткам.

Відень. В парламенті появила ся вчера депутация румунських студентів, які були у мін. Мархета з просьбою о утворенє катедри румунської історії на черновецькім-університеті.

Берлін. Кн. Білов виїхав вчера вечером до Риму. Ідуть з ним пос. Флоттов і два урядники бюро.

Петербург. Рос. державна рада поробила зміни в ухваленім думою проєкті закона в справі заведеня польської мови викладної в учительських семінаріях в Холмщині. Уживанє польської мови обмежено і відослано проєкт назад до думи.

Корфу. Вчера перед полуднем прибула ту цісарска пара німецька. Грєцка королієска родина відвідала гостей на яхті „Гогенцолерн“.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і казарня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 10. с. м.: Марія Королик, Уте зелене; Йосиф Праховина, Берно; о. Онуфрій Кончевич, Тухолька; Феликс Мук, Болшівці; Валерія Уске, Германія; др. А. Куровець, Калущ; др. Здзіслав Чапліцький, Закопане; о. Володимир Гординський, Кульчиці; Олекса Романчукевич, Перегінсько; Яків Романчукевич, Перегінсько; Роман Зобків, Книгиничі.

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпіня І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 К без п. пер.
- 2) Розважання про терпіня І. Хр. для шкільних дітей. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
- 3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Реальність у Львові складаюча ся з одноповерхової каменниці, партерового дому і огороду, недалеко середмістя, побіч трамваю, оказийно дуже дешево до продажи. Ціна 25.000 кор. Потрібна готівка 15.000 кор. Близні інформації в складі вин Братів Дідоліч, ул. Чарнецкого ч. 3.

КОРІЛ Жутки можна набувати в „Сокільськім Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях в краю.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

купує і продає

всякі

вартісні папери

і МОНЕТИ

по найточнішійшій денній курсі, не числячи ніякої провізії.

Поручає ся дешево і совісне

Артистично ритівниче заведене

А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових печаток.

Монограми, герби і всякі гравури — вівіски ритовані і ляні, прасовані бляхи для сторожів і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохіяльних. (22—?)

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. цвітня 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

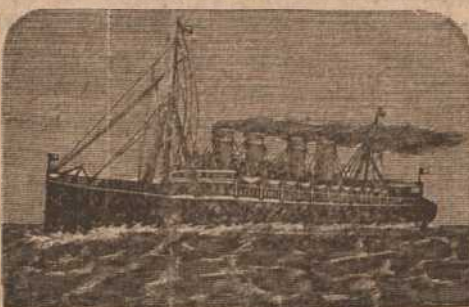
Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	вночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Нустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:4†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	вночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:38	6:25	11:30
Нустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рава рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди ідучі лише в неділі і свята означені † — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою L.

Дешево, безпечно, скоро без пересіданя

до

Півк. Америки, Канади, Бразилії

величезними поспішними кораблями

Лінії: ГАМБУРГ-АМЕРИКА

Львів — Новий Йорк	злр. 86-10
Львів — Монреаль (Канада)	злр. 103-60
Львів — Бразилія	злр. 85-60
Антверпія — Канада	злр. 70-50

По близші інформації зголошувати ся прямо до

ГЕНЕРАЛЬНОЇ АГЕНЦІЇ ДЛЯ ГАЛИЧИНИ

Лінії Гамбург-Америка — Львів, Городецька 95.

